maa paa Sygehuset, fordi de ingen ordentlig Pleje kan faa hjemme, eller, at de først langt om længe kan faa de syge hjem fra Sygehuset, fordi de under Rekonvalescensen skal have en Behandling, som ingen uden den uddannede kan give.

Hvor gerne vil vi ikke beholde de kære syge hjemme. Ved Operationer og lignende *maa* vi af med dem, men ellers — spørg de Steder, hvor der er en Sygeplejerske, de vil ikke for nogen Pris af med hende, og Lægen er tilfreds, naar der er en Sygeplejerske i mange Tilfælde, hvor han ellers maatte henvise til Sygehuset.

Netop derfor har Sygeplejesagen stedse stigende pekuniær Støtte hos Amtsraad, Kommuner, Sygekasser o. s. v., fordi de foruden at tjene Hjemmene sparer disse Institutioner for mange Sygehusudgifter og megen Lægehjælp.

Lad mig da lægge Kristelig Kvindeblads Læsere paa Sinde at søge oprettet Sygeplejeforeninger eller Menighedsplejer i deres Kredse, det kan lette dem selv mange pinefulde Timer, hvor de gerne vilde bringe de kære Hjælp, men manglede faglig Uddannelse, og de kan udadtil gøre hans Gerning, der sluttede Samtalen om den barmhjertige Samaritan med at sige:

„Gaa hen og gør ligesaa!"

W. Bülow, Sognepræst.
Redaktør af „Sygeplejen".

Kvindehjælpen i Aarhus

om hvilket Arbejde vi i sidste Nr. meddelte, at det havde sluttet sig til K. K. F., har udsendt sin Aarsberetning for 1910. I denne er der fortalt meget indgaaende baade om Værtshusmissionen og Kvindehjælpens to Hjem. Aarsberetningen er forsynet med mange smukke Billeder, der i høj Grad anskueliggør dens Arbejde for os. Beretningen faas hos Formanden, Pastorinde *Schepelern* i Aarhus, og vi anbefaler vore Medlemmer varmt at skrive efter den og læse den opmærksomt.

Nu da „Kvindehjælpen i Aarhus" staar som et Led af K. K. F., bør vi mere end før, kende og elske denne Gerning. Vi maa glæde os over alt, hvad der gøres for at hjælpe de stakkels, unge Piger, ja næsten Børn ud af deres elendige Liv. Vi maa ogsaa glæde os over, at Lederne af denne Gerning har forstaaet, hvormeget der gennem en forbedret Sædelighedslovgivning, forbedrede Boligforhold, Lukning af Beværtninger o. s. v. kunde gøres for at værne de unge, der i Øjeblikket i de store Byer ustandseligt suges nedad og nedad. Derfor har de villet støtte K. K. F.s Arbejde. Maatte vi nu, ved at lære at kende og støtte Kvindehjælpen bedre faa Øjnene op for, hvor vor Hjælp allermest tiltrænges, naar vi faar Stemmeretten.

K. K. F. og Sædelighedssagen.

Vi kan vist rolig sige, at det, der baade her og i andre Lande samler de fleste troende Kvinder om Kvindestemmeretssagen, er Ønsket om gennem denne at fremme Sædelighed og Afhold. Det samme kan sikkert siges om K. K. F.s Medlemmer.

Men ved at sætte selve Sagen paa vort Program, har vi vist, at vi gerne